Centra Komitato de la Nacia Gvardio

Afiŝo
Parizo, la 4an de marto 1871

Kolekto *Afiŝoj de la Pariza kaj Liona Komunumoj 1870-1871*

(Originala bildo de la afiŝo: BDIC
Tradukintaro: Kolektivista Rondo de LPK de Valencio
Arangô: grupgerminal.org en Alejandría Proletaria)

FRANCA RESPUBLIKO

LIBERECO, EGALECO, FRATECO

CENTRA KOMITATO DE LA NACIA GVARDIO

La Centra Komitato de la nacia Gvardio, nomita en ĝenerala asembleo de delegitoj reprezentantaj pli ol 200 batalionoj, havas komision starigi la respublikan federacion de la nacia Gvardio, por ke ĝi estu organizata tiamaniere, ke ĝi povu protekti la landon pli bone ol la permanentaj armeoj povis fari, kaj por defendi, per ĉiuj eblaj rimedoj, la minacatan Respublikon.

La Centra Komitato ne estas anonima Komitato: ĝi estas la kunveno de mandatuloj, de liberaj homoj, kiuj konas siajn devojn, kiuj asertas siajn rajtojn, kaj volas konstrui la solidarecon inter ĉiuj membroj de la nacia Gvardio.

Ĝi protestas, sekve, kontraŭ ĉiuj la akuzoj serĉantoj distordi la esprimon de sia programo por malhelpi sian realigon. Siaj agoj ĉiam estis subskribitaj; ili havis nur unu motivon: la defendo de Parizo. Ĝi malakceptas kun malestimo la kalumniojn celantajn akuzi ĝin pri instigo al prirabado de armiloj kaj municio kaj al la civila milito.

La finiĝo de la armistico, kies etendo la *Oficiala Gazeto* de 26an de Februaro silentis, ekscitis la legitiman emocion de Parizo. La rekomenco de malamikecoj signifis, efektive, la invadon, okupadon kaj ĉiujn malfeliĉojn suferatajn de la konkeritaj urboj.

Ankaŭ la patriotisma febro, kiu, en unu nokto, ribeligis la tutan nacian Gvardion, ne estis rezulto de influo de provizora komitato nomumita por ellabori la statutoj: ĝi estis la vera esprimo de la emocio sentita de la loĝantaro.

Kiam la traktato pri la okupo estis oficiale konata, la Centra Komitato, per komunikaĵo publikigita kun afiŝoj en Parizo, kuraĝigis civitanojn sekurigi per sia forta apogo la striktan observigon de tiu traktato.

Al la Nacia Gvardio revenis la rajto kaj devo protekti, defendi, iliajn minacitajn hejmojn. Ribelita tuta kompleta, spontanee, ĝi sola, per sia sinteno, ĝi sukcesis fari el la prusa okupado humiligon por la venkinto.

VIVU LA RESPUBLIKO!

Parizo, la 4an de marto 1871

Arnold. Fleury. Matté.

Jules Bergeret. Frontier. Muttin.

Bouit. Gastaud. Ostyn.

Castioni. Henry Fortuné. Piconel.

Chauvière. Lacord. Pindy.

Chouteau. Lagarde. Prudhomme.

Courty. Lavalette. Varlin.

Dutil. Maljournal. Henry Verlet

Viard.

FRANCA RESPUBLIKA

LIBERECO, EGALECO, FRATECO

Centra Komitato

DE LA

NACIA GVARDIO

La Centra Komitato de la nacia Gvardio, nomita en ĝe-nerala asembleo de delegitoj reprezentantaj pli ol 200 batalionoj, havas komision starigi la respublikan federacion de la nacia Gvardio, por ke ĝi estu organizata tiamaniere, ke ĝi povu protekti la landon pli bone ol la permanentaj armeoj povis fari, kaj por defendi, per ĉiuj eblaj rimedoj, la minacatan Respublikon.

La Centra Komitato ne estas anonima Komitato: ĝi estas la kunveno de mandatuloj, de liberaj homoj, kiuj konas siajn devojn, kiuj asertas siajn rajtojn, kaj volas konstrui la solidarecon inter ĉiuj membroj de la nacia Gvardio.

Ĝi protestas, sekve, kontraŭ ĉiuj la akuzoj serĉantoj distor-di la esprimon de sia programo por malhelpi sian realigon. Siaj agoj ĉiam estis subskribitaj; ili havis nur unu motivon: la defendo de Parizo. Ĝi malakceptas kun malestimo la kalumniojn celantajn akuzi ĝin pri instigo al prirabado de armiloj kaj municio kaj al la civila milito.

La finiĝo de la armistico, kies etendo la Oficiala Gazeto de de 26an de Februaro silentis, ekscitis la legitiman emocion de Parizo. La rekomenco de malamikecoj signifis, efektive, la invadon, okupadon kaj ĉiujn malfeliĉojn suferatajn de la konkeritaj urboj.

Ankaŭ la patriotisma febro, kiu, en unu nokto, ribeligis la tutan nacian Gvardion, ne estis rezulto de influo de provizora komitato nomumita por ellabori la statutoj: ĝi estis la vera esprimo de la emocio sentita de la loĝantaro.

Kiam la traktato pri la okupo estis oficiale konata, la Centra Komitato, per komunikaĵo publikigita kun afiŝoj en Parizo, kuraĝigis civitanojn sekurigi per sia forta apogo la striktan observigon de tiu traktato.

Al la Nacia Gvardio revenis la rajto kaj devo protekti, defendi, iliajn minacitajn hejmojn. Ribelita tuta kompleta, spontanee, ĝi sola, per sia sinteno, ĝi sukcesis fari el la prusa okupado humiligon por la venkinto.

VIVU LA RESPUBLIKO!

Parizo, la 4an de marto 1871

Arnold.	Fleury.	Matté.
Jules Bergeret.	Frontier.	Muttin.
Bouit.	Gastaud.	Ostyn.
Castioni.	Henry Fortuné.	Piconel.
Chauvière.	Lacord.	Pindy.
Chouteau.	Lagarde.	Prudhomme.
Courty.	Lavalette.	Varlin.
Dutil.	Maljournal.	Henry Verlet.
		Viard.

Originala bildo de la afiŝo: BDIC. Tradukintaro: Kolektivista Rondo de LPK de Valencio. Aranĝo: grupgerminal.org en Alejandría Proletaria

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ, ÉGALITÉ, FRATERNITÉ

Comité Central

DE LA

GARDE NATIONALE

Le Comité central de la Garde nationale, nommé dans une assemblée générale de délégués représentant plus de 200 bataillons, a pour mission de constituer la fédération républicaine de la Garde nationale, afin qu'elle soit organisée de manière à protéger le pays mieux que n'ont pu le faire jusqu'alors les armées permanentes, et à défendre, par tous les moyens possibles, la République menacée.

Le Comité central n'est pas un Comité anonyme : il est la réunion de mandataires, d'hommes libres qui connaissent leurs devoirs, affirment leurs droits, et veulent fonder la solidarité entre tous les membres de la Garde nationale.

Il proteste donc contre toutes les imputations qui tendraient à dénaturer l'expression de son programme pour en entraver l'exécution. Ses actes ont toujours été signés; ils n'ont eu qu'un mobile, la défense de Paris. Il repousse avec mépris les calomnies tendant à l'accuser d'excitation au pillage d'armes et de munitions, et à la guerre civile.

L'expiration de l'armistice, sur la prolongation duquel le *Journal officiel* du 26 février était resté muet, avait excité l'émotion légitime de Paris tout entier. La reprise des hostilités, c'était, en effet, l'invasion, l'occupation et toutes les calamités que subissent les villes conquises.

Aussi la fièvre patriotique qui, en une nuit, souleva et mit en armes toute la Garde nationale, ne fut pas le résultat de l'influence d'une commission provisoire nommée pour l'élaboration des statuts: c'était l'expression réelle de l'émotion ressentie par la population.

Quand la convention relative à l'occupation fut officiellement connue, le Comité central, par une déclaration affichée dans Paris, engagea les citoyens à assurer par leur concours énergique la stricte exécution de cette convention.

A la Garde nationale revenait le droit et le devoir de protéger, de défendre ses foyers menacés. Levée toute entière, spontanément, elle seule, par son attitude, a su faire de l'occupation prussienne une humiliation pour le vainqueur.

VIVE LA RÉPUBLIQUE !

Paris, le 4 Mars 1871.

Arnold.	Fleury.	Matté.
Jules Bergeret.	Frontier.	Muttin.
Bouit.	Gastaud.	Ostyn.
Castioni.	Henry Fortuné.	Piconel.
Chauvière.	Lacord.	Pindy.
Chouteau.	Lagarde.	Prudhomme.
Courty.	Lavalette.	Varlin.
Dutil.	Maljournal.	Henry Verlet.
		Viard.

Paris. — Imprimerie LEFEBVRE, passage du Caire, 87-89.